

Lekcja 10

8 marca

REGUŁY WALKI

Część I: Przegląd

Tekst przewodni: 1 J 3,8.

Zakres studium: Hi 1,1-12; 2,1-7; Dn 10; Łk 4,6; J 12,31.

Wprowadzenie: Szatan został ograniczony przez Boga w swoim panowaniu. Jest on uzurpatorem, zwłaszcza jeśli weźmie się pod uwagę jego charakter.

Tematy lekcji

Ta lekcja podkreśla trzy zasadnicze tematy.

1. Szatan jest samozwańczym i tymczasowym „władcą”. Bóg dał mu ograniczone i tymczasowe panowanie po tym, jak grzech wkroczył na nasz świat. Jednak panowanie to nie jest oparte na prawowitej władzy. Choć Bóg dobrowolnie ograniczył swoje działania zmierzające do eliminowania zła w świecie, Jezus pokonał diabła. Zwycięstwo Chrystusa nad pokusą na pustyni i pokonanie szatana na krzyżu wskazują, że panowanie szatana jest bezprawne i tymczasowe.

2. Szatan posługuje się oszczerstwami i zniewala ludzi pod swoim „panowaniem”. Wbrew temu, że szatan jest bezprawnym i tymczasowym władcą ludzie mogą być zgodnie z prawem niewolnikami pod jego panowaniem. Nasza ludzka wola jest skłonna podążać za sugestiami szatana. Jedynym ratunkiem dla nas jest zamieszkanie Chrystusa w nas oraz kierowanie przez Niego naszymi pragnieniami i życiem.

3. Szatańskie „panowanie” jest wyraźnie ograniczone. Szatan otrzymał miejsce i czas swojego „panowania”, ale zostało ono istotnie ograniczone przez Boga. W dziejach ludzkości niebiańskie moce dobra przeciwdziałające mocom zła oraz modlitwy wierzących okazują się skutecznym orężem przeciwko panowaniu szatana.

Zastosowanie: Szatańskie tymczasowe panowanie jest w istotny sposób ograniczone. Dzięki zwycięstwu Jezusa nie jesteśmy skazani na niewolę lęku i śmierci. Jednak musimy zachować czujność i polegać na mocy Boga. Jak modlitwa może pomóc ci skutecznie odpierać bezprawne panowanie szatana?

Część II: Komentarz

1. Szatan jest samozwańczym i tymczasowym „władcą”.

W ewangeliiach synoptycznych zasadniczą sceną walki między Jezusem a szatanem jest scena kuszenia na pustyni (Mt 4,1-11; Mk 1,12-13; Łk 4,1-13). Spośród trzech ewangelii synoptycznych *Ewangelia Łukasza* podaje dodatkowe szczegóły w narracji trzeciego kuszenia dotyczące rzekomej władzy szatana. Ukazując Jezusowi „wszystkie królestwa świata w mgnieniu oka” (Łk 4,5) diabeł zaoferował Mu „tę całą władzę i chwałę ich, ponieważ została mi przekazana, i daję ją, komu chcę” (Łk 4,6).

Można dyskutować, czy szatan rzeczywiście posiadał całą władzę, którą sobie rościł, a jeśli tak, to jak ją uzyskał. Owszem, odkąd grzech pojawił się na świecie, „Bóg daje szatanowi pewną swobodę wywierania jego szkodliwego wpływu na całym świecie” (H.T. Page, *Powers of Evil: A Biblical Study of Satan and Demons*, Grand Rapids 1995, s. 98). Jednak swoboda ta różni się od rzekomej pełnoprawnej władzy nad światem, jaką rościł sobie szatan. Odrzucając ofertę szatana Jezus zademonstrował, iż nie uznaje jego prawa do takiej władzy.

W *Ewangelii Jana* antagonizm między Jezusem a szatanem jest szczególnie podkreślony przez nawiązania do „władcy [księcia] tego świata” (J 12,31; 14,30; 16,11). W J 12,31-33 Jezus podkreśla sąd nad światem i wyrzucenie jego władcy/księcia w kontekście śmierci Jezusa na krzyżu. W J 14,30 Jezus wskazuje w kontekście Jego pożegnalnej mowy do uczniów, że „nadchodzi (...) władca [książę] świata”. Jezus podkreśla przy tym antagonizm między Nim a szatanem dodając: „ale nie ma on nic do mnie”. To stwierdzenie przypuszczalnie zapowiadało nadejście Judasza Iskarioty, który stał się agentem, za pośrednictwem którego „sam diabeł doprowadził do śmierci Jezusa”. Jednak krzyż okazał się nie triumfem diabła, ale paradoksalnie jego klęską (zob. D.A. Carson, *The Gospel According to John, The Pillar New Testament Commentary*, Grand Rapids 1991, s. 508). Następnie, kiedy Jezus mówił uczniom o obiecanej *Paraklesie*, Duchu Świętym, raz jeszcze podkreślił w J 16,11, iż „książę tego świata został osądzony”, co jest echem wyrzucenia diabła wspomnianego w J 12,31.

Tak więc podczas gdy ewangelie synoptyczne podkreślają zwycięstwo Chrystusa nad szatanem w kuszeniu na pustyni na początku Jego publicznej działalności, *Ewangelia Jana* podkreśla klęskę szatana, władcy/księcia tego świata, przypieczętowaną na Golgocie (zob. także *Powers of Evil: A Biblical Study of Satan and Demons*, s. 129), czyli na końcu ziemskiej misji Jezusa. W obu przypadkach dowiadujemy się, że szatan jest nieprawowitym i tymczasowym władcą grzesznego świata - świata paradoksalnie umiłowanego przez Boga, ale także osądzonego

za odrzucenie Jezusa (J 1,10.29; 3,16-17.19; 9,39; 12,31.47; 14,17; 15,18-19; 16,8; 17,9.14.16.21). Jak zauważa Robert Recker, szatan „jest księciem pozbawionym władzy albo w trakcie pozbawiania władzy” (*Satan: In Power or Dethroned?*, „Calvin Theological Journal”, t. 6, 2/1971, s. 147).

2. Szatan posługuje się oszczerstwami i zniewala ludzi pod swoim „panowaniem”.

Wbrew temu, iż szatan nie jest pełnoprawnym władcą, wskutek grzechu ludzie stają się prawnymi niewolnikami pod panowaniem szatana. Ellen White podkreśla, że „upadły człowiek jest prawnym jeńcem szatana. (...) Człowiek jest z natury skłonny podążać za sugestiami szatana i nie może skutecznie odeprzeć tego strasznego wroga, jeśli Chrystus, wielki Zwycięzca, nie mieszka w nim i nie kieruje jego pragnieniami i nie udziela mu siły” (*Testimonies for the Church*, t. 1, s. 341). To nie Bóg „uczynił szatana »księciem tego świata«, ale (...) ludzie uczynili go nim przez swój grzech” (*Powers of Evil: A Biblical Study of Satan and Demons*, s. 129).

Choć z punktu widzenia ludzkiego grzechu szatan jest prawnym władcą upadłych ludzkich istot, to jednak nadal jest niepełnoprawnym władcą z punktu widzenia jego charakteru i działań. Jezus z naciskiem opisuje go jako kłamcę i mordercę. Według Jezusa szatan „był mężobójcą od początku i w prawdzie nie wytrwał, bo w nim nie ma prawdy. Gdy mówi kłamstwo, mówi od siebie, bo jest kłamcą i ojcem kłamstwa” (J 8,44). W zasadzie kłamstwa, oszczerstwa i niewola śmierci to sedno „panowania” szatana, które Jezus przyszedł obalić.

Wydaje się, iż *Ewangelia Jana* podkreśla, że „władca [książę] tego świata” został pokonany i wyrzucony dzięki ofierze Chrystusa na krzyżu, Jego zmartwychwstaniu i wniebowstąpieniu do Ojca (J 12,31-33; 16,11). Jednak w swojej wstawienniczej modlitwie za uczniów w J 17 Jezus zakłada, że wpływ szatana na ludzkość nie ustanie po Jego śmierci na krzyżu. „Przeciwnie, Jan wskazuje, że opozycja wzniecona przez szatana przeciwko Jezusowi zostanie skierowana także przeciwko Jego wyznawcom” (*Powers of Evil: A Biblical Study of Satan and Demons*, s. 130f). W J 17,15 Jezus modli się, by Ojciec „ich zachował od złego”, gdyż pozostaną oni na świecie, ale nie będą już należeć do świata (J 17,15-16). W 1 J 5,19 dokonane jest rozróżnienie między wierzącymi w Boga a niewierzącymi (ludźmi tego świata), porównujące lud Boży z tymi, którzy nadal znajdują się w mocy diabła: „My wiemy, że z Boga jesteśmy, a cały świat tkwi w złem”.

W Hbr 2,14-15 czytamy o mocy, jaką diabeł ma nad grzesznymi ludźmi, przez co trzyma ich w niewoli, to znaczy w „mocy śmierci”. Ten fragment mówi także, iż Jezus niszczy tę moc przez swoją śmierć. Tak więc dzięki zwycięstwu Jezusa nie musimy pozostawać w niewoli lęku i śmierci. Jednak musimy zachować czujność i polegać na mocy Boga. Historia zbawienia jeszcze się nie skończyła, a „diabeł, chodzi wokoło jak lew ryczący, szukając kogo by pochłoniąć” (1 P 5,8). Ponadto przed jego ostatecznym unicestwieniem (Ap 20,10) szatan nie ustaje w oskarżaniu wierzących przed Bogiem (Ap 12,10), a historia Hioba sugeruje, że oszczerstwo (Hi 1,9-11; 2,5) jest częścią diabelskiej strategii oskarżycielskiej.

3. Szatańskie „panowanie” jest wyraźnie ograniczone.

Grzeszni ludzie uczynili szatana swoim panem, a zatem Bóg musi rozpatrzyć i odeprzeć jego oszczerze oskarżenia, zamiast z góry je oddalić. Bóg zadbał o to, by wykazać zupełną bezpodstawność szatańskich oskarżeń. Niemniej szatan ma miejsce i czas, by „panować”, ale jak wskazuje historia Hioba („tylko jego nie dotykaj” [Hi 1,12]; „tylko jego życie zachowaj” [Hi 2,6]), „panowanie” szatana jest wyraźnie ograniczone przez Boga.

Ponadto w Dn 10 czytamy o tym, że moc zła jest ograniczona. Według tego rozdziału „bieg dziejów ludzkości nie jest określany wyłącznie decyzjami ludzi, gdyż istnieje niewidzialny wymiar rzeczywistości, który także należy brać pod uwagę. Istnieją złe siły we wszechświecie, które wywierają szkodliwy wpływ na realia socjopolityczne, szkodząc zwłaszcza ludowi Bożemu. Jednak moc tych złych czynników jest ograniczona, gdyż niebiańskie siły dobra kontrolują siły zła, a szczerze modlitwy wierzących przeciwstawiają się złym mocom. Jakkolwiek wrogie są siły zła wobec woli Boga, nie są w stanie zapobiec jej realizacji” (*Powers of Evil: A Biblical Study of Satan and Demons*, s. 64).

Ellen White wyrażała przekonanie, że wszechświatowy wielki bój toczy się w życiu każdego człowieka, i w tym kontekście podkreślała znaczenie modlitwy. W rozdziale *Power of Satan* w pierwszym tomie *Testimonies for the Church* napisała, że „tylko Bóg może ograniczyć moc szatana” (s. 341) oraz że widziała „złych aniołów walczących o dusze i aniołów Bożych odpierających ich. Walka była bardzo intensywna” (s. 345). Jednak autorka dodaje: „Nie jest dziełem dobrych aniołów kontrolowanie umysłów ludzi wbrew ich woli. Jeśli poddają się wrogowi i nie czynią żadnego wysiłku, by się mu przeciwstawić, aniołowie Boży mogą jedynie powstrzymać zastępy szatana, aby ich nie zniszczyły, aż większe światło zostanie udzielone zagrożonym, by poruszyć ich i skłonić do zwrócenia się ku Niebu o pomoc” (s. 345). W tym kontekście podkreśla ona, że „wielki Wódz Nieba i Ziemi ograniczył moc szatana”, a jednocześnie zwraca uwagę na znaczenie modlitwy, gdyż „nasz Zbawiciel słucha gorliwych modlitw wiary i posyła wzmocnienie w postaci aniołów potężnych mocą i ratujących tego, kto się modli” (s. 346).

Zastosowanie

Księga Hioba daje niezwykle wgląd w realia wielkiego boju. Hiob postanowił dochować wierności Bogu wbrew tragicznym okolicznościom. Biorąc to pod uwagę, odpowiedzcie na poniższe pytania i omówcie wasze odpowiedzi:

1. Jak opieka Boga nad nami inspiruje nas do bojaźni, pragnienia i miłowania Boga? W jaki sposób Jego opieka może być dla nas wyzwaniem i w jakim sensie może paradoksalnie powstrzymywać nas od odpowiadania Bogu?

2. Na szatańską władzę nałożone zostały ograniczenia, o czym wyraźnie świadczy scena niebiańskiej rady w *Księdze Hioba*. Jak ograniczenia mocy szatana świadczą o mocy i działaniach Boga?

3. W rozdziale *The Power of Satan (Testimonies for the Church*, t. 1, s. 345) Ellen White podkreśla znaczenie modlitwy, która pozwala Bogu posłać aniołów, którzy nas ratują. Jakie znaczenie mają twoje modlitwy jako klucz otwierający Bogu możliwość działania?

MATERIAŁY DLA NAUCZYCIELI

- **Przewodniki**- materiały uzupełniające treść „Lekcji biblijnych”.
- **Pytania**- propozycje przebiegu zajęć i pytań do dyskusji w szkole sobotniej.
www.adwent.pl
dział: Studium biblijne
- **Materiał do „Czasu misji”**:
<https://adwent.pl/czas-misji>

KONSULTACJE ONLINE DLA NAUCZYCIELI

- Wspólne przygotowanie do prowadzenia najbliższego studium Biblii.
- Propozycje dodatkowych zajęć.
- Odpowiedzi na pytania związane z treścią studium.
- Wspólnota, modlitwa

każdy czwartek, godz.20.00
Zoom: 856 5129 9515
Kod dostępu: Biblia